

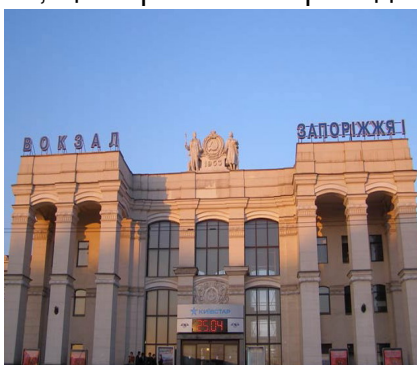

Запоріжжя – одне з найдавніших міст України з багатою козацькою історією, неабияку роль в якій зіграв острів Хортиця.

Протягом століть на землях за дніпровськими порогами оселялися козаки. У XVI столітті тут була заснована Запорізька Січ, яку називали вільною козацькою республікою.

Згодом, у 1770 році, поблизу Хортиці утворилося поселення. Після знищення Запорізької Січі тут поселялися вільні козаки, які займалися землеробством, скотарством та рибальством. Зазнавали розвитку ремесла і торгівля.

На цей час припадає будівництво Нової лінії укріплень, яка мала захищати місцевість від нападів татар. Олександрівська фортеця була однією з найбільших фортець Дніпровської лінії укріплень, названа на честь Олександра Голіцина. Її будівництво завершилось у 1775 році. Саме з її будівництвом пов'язаний початок історії міста Олександрівськ (Запоріжжя). Довкола фортеці утворилося передмістя. Тут поселялися селяни-будівельники, відставні солдати, каторжники, обслуговуючий персонал. Політика тогочасного уряду була спрямована на перетворення міста на адміністративний та економічний центр краю. Так, в 1778 році утворився Олександрівський повіт. В кінці XVIII ст. Олександрівськ перетворився на значний транспортний центр. Цьому сприяв той факт, що через місто проходили товари для будівництва Чорноморського флоту.

1785 року фортеця з передмістям отримала статус міста. Це давало право на відкриття міських установ. Першою такою установою була міська ратуша. XVIII ст. не принесло значного розвитку міста. Повільно зростала чисельність населення. А через зростання торговельної ролі Одеси Олександрівськ починає занепадати. І в 1806 році стає незначним містом у складі Катеринославської губернії.

Перша половина XIX ст. не стала періодом розквіту промисловості міста. Діяли три цегельні заводи та салотопельний завод. Населення займалося переважно землеробством, ремеслами чи торгівлею сільськогосподарської продукції. Активний розвиток торгівлі в сусідньому Нікополі завадив Олександрівську стати великим торговельним центром.

Розвиток міста пов'язують з будівництвом залізниці. Лозово-Севастопільська залізниця дала змогу Олександрівську перетворитися на великий транспортний пункт з перевезення вантажів. З середини XIX ст. в регіоні починають роботу кілька нових промислових підприємств, завдяки яким місто перетворюється на центр сільськогосподарського машинобудування.

Відродження міста починається з 20-х років XX ст.. 23 березня 1921 року місто перейменоване на Запоріжжя. В довоєнні роки Запоріжжя стає великим індустріальним містом. Споруджено Дніпрогес, завод листових сталей, який сьогодні відомий як «Запоріжсталь», коксохімічний, алюмінієвий та ін. заводи. Розгортається широке виробництво чорних та кольорових металів.

Сьогодні Запоріжжя є культурним та науковим центром Запорізької області. За розвитком промисловості займає третє місце серед українських міст, а його населення складає 790 тисяч чоловік.